

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2017. gada 3. februārī*

Institucionālās tiesības — Eiropas pilsoņu iniciatīva — Nacionālo un lingvistisko minoritāšu aizsardzība un kultūru un lingvistiskās daudzveidības Savienībā stiprināšana — Reģistrācijas atteikums — Acīmredzama Komisijas likumdošanas pilnvaru neesamība — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas (ES) Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 3. punkts

Lieta T-646/13

Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe, ko sākotnēji pārstāvēja *E. Johansson, J. Lund* un *C. Lund*, vēlāk – *E. Johansson* un *T. Hieber*, advokāti,

prasītājs,

ko atbalsta

Ungārija, ko pārstāv *M. Fehér, A. Pálffy* un *G. Szima*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *H. Krämer*, pārstāvis,

atbildētāja,

ko atbalsta

Slovākijas Republika, ko pārstāv *B. Ricziová*, pārstāve,

un

Rumānija, ko pārstāv *R. Radu, R. Hațieganu, D. Bulancea* un *A. Wellman*, pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību, kas celta atbilstoši LESD 263. pantam, atcelt Komisijas 2013. gada 13. septembra Lēmumu C(2013) 5969 *final*, ar kuru atteikts pieteikums reģistrēt prasītāju ierosināto Eiropas pilsoņu iniciatīvu “Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe”.

* Tiesvedības valoda – vācu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs H. Kanninens [*H. Kanninen*], tiesneši I. Pelikānova [*I. Pelikánová*]
un E. Butidžidžs [*E. Buttigieg*] (referents),

sekretāre S. Bukšeka Tomaca [*S. Bukšek Tomac*], administratore,

nemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2016. gada 16. septembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 2013. gada 15. jūlijā prasītājs *Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe*, ko veido *Hans Heinrich Hansen, Hunor Kelemen, Karl-Heinz Lambertz, Jannewietske Annie De Vries, Valentin Inzko, Alois Durnwalder* un *Anke Spoorendonk*, Eiropas Komisijai iesniedza priekšlikumu Eiropas pilsoņu iniciatīvai ar nosaukumu “Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe” (turpmāk tekstā – “ierosinātā EPI”), kuras priekšmets atbilstoši obligātajai informācijai, kas sniegta atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulas (ES) Nr. 211/2011 par pilsoņu iniciatīvu (OV 2011, L 65, 1. lpp.) 4. panta 1. punkta pirmajai daļai, to lasot saistībā ar šīs pašas regulas II pielikumu (turpmāk tekstā – “prasītā informācija”), bija aicināt “Eiropas Savienību uzlabot nacionālām un lingvistiskām minoritātēm piederošo personu aizsardzību un stiprināt kultūru un lingvistisko daudzveidību Savienībā”. No šīs pašas informācijas, kas sniegta kā prasītā informācija, izriet, ka Eiropas pilsoņu iniciatīvas (EPI) mērķi bija aicināt Eiropas Savienību “pieņemt virkni likumdošanas aktu, lai uzlabotu nacionālām un lingvistiskām minoritātēm piederošo personu aizsardzību un stiprinātu kultūru un lingvistisko daudzveidību [tās teritorijā]”, un ka “šiem aktiem bija jāietver pasākumi saistībā ar reģionālām un minoritāšu valodām, izglītību un kultūru, reģionālo politiku, līdzdalību, vienlīdzību, mediju saturu, kā arī reģionālo iestāžu sniegtu valsts atbalstu.”
- 2 Turklāt no sīkākas informācijas, kas atbilstoši Regulas Nr. 211/2011 II pielikuma pēdējai daļai ir pievienota obligāti sniedzamās informācijas pielikumā (turpmāk tekstā – “papildu informācija”) izriet, ka šī priekšlikuma mērķis ir, lai tiktu pieņemta virkne tiesību aktu, kas ir uzskaitīti un aprakstīti papildu informācijas 2.–7. sadaļā. Tās 8. sadaļā “Drošības klauzula” organizētāji norāda, ka attiecībā uz katru no attiecīgo juridisko aktu priekšlikumiem ierosinātajā EPI ir norādes veidā piedāvāts juridiskais pamats un, pēc to domām, piemērotākais pieņemamā tiesību akta veids, ka katrs no šiem priekšlikumiem būtu jāaplūko atsevišķi un ka viena vai vairāku no tiem nepieņemamībai nebūtu jāizraisa pārējo priekšlikumu, kas ietilpst Komisijas kompetences jomā, nepieņemamība.
- 3 Ar 2013. gada 13. septembra Lēmumu C(2013) 5969 *final* (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) Komisija atteicās reģistrēt ierosināto EPI ar pamatojumu, ka tā acīmredzami neietilpst kompetencē, kas ļautu Komisijai iesniegt priekšlikumu pieņemt Savienības tiesību aktu Līgumu piemērošanai.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 4 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 25. novembrī, prasītājs cēla šo prasību.

- 5 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 6 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību kā nepamatotu;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 7 Ar pirmās palātas priekšsēdētāja 2014. gada 4. septembra rīkojumu Ungārijai tika atļauts iestāties lietā prasītāja prasījumu atbalstam un Slovērijas Republikai, kā arī Rumānijai tika atļauts iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam.

Juridiskais pamatojums

- 8 Savas prasības pamatojumam prasītājs izvirza divus pamatus, no kuriem viens ir par LESD 296. panta otrajā daļā, kā arī Regulas Nr. 211/2011 4. panta 3. punkta otrajā daļā paredzētā pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, bet otrs – par LES 11. panta, LESD 24. panta pirmās daļas un Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.
- 9 Prasītājs, kuru atbalsta Ungārija, Komisijai pārmet, ka tā apstrīdētajā lēmumā bez kādiem tālākiem precizējumiem ir tikai paziņojusi, ka daži no jautājumiem, attiecībā uz kuriem tā ierosinātās EPI pielikumā ir aicināta iesniegt Savienības tiesību aktu priekšlikumus, ietilpst tās pilnvaru lokā, lai pēc tam secinātu, ka ierosinātā EPI ir jānoraida tāpēc, ka Regulā Nr. 211/2011 nav paredzēta daļēja ierosinātās EPI reģistrācija. Pienākuma norādīt pamatojumu ievērošana esot vēl jo svarīgāka tāpēc, ka, pirmkārt, EPI esot pilsoņu demokrātiskas līdzdalības likumdošanas procesā instruments, kam ir jābūt pieejamam un viegli īstenojamam, un, otrkārt, EPI priekšlikumu organizatori parasti neesot profesionāli juristi.
- 10 Pirmkārt, Komisijai esot bijis jāprecizē, kuri no ierosinātās EPI pielikumā minētajiem priekšlikumiem, pēc tās domām, acīmredzami būtu ārpus tās pilnvarām. Otrkārt, tai esot bijuši jāmin iemesli, kuru dēļ tā nonāca pie šāda secinājuma attiecībā uz katru no attiecīgajiem priekšlikumiem. Neesot pamatojumam, ierosinātās EPI organizatori nevarot zināt, attiecībā uz kurām no ierosinātās EPI daļām ir jāvērs to pieprasījuma pamatotības pierādījumi, un viņi tiekot kavēti vajadzības gadījumā pielāgot ierosināto EPI Komisijas paustajai nostājai, lai tai iesniegtu jaunu priekšlikumu. Turklāt Komisijas attieksme mudinot ierosinātās EPI autorus iesniegt vienpadsmit tajā paredzēto pasākumu priekšlikumus, bet tas būtu pretrunā procesuālās ekonomijas principam un nesekmētu pilsoņu līdzdalību un Savienības padarīšanu par pieejamāku Regulas Nr. 211/2011 preambulas 2. apsvēruma izpratnē.
- 11 Prasītājs šajā kontekstā apgalvo, ka – pretēji Komisijas aizstāvētajam uzskatam – ierosinātās EPI pielikumā ietvertā informācija par tās priekšmetu, šajā gadījumā – informācija par vienpadsmit konkrētiem priekšlikumiem tiesību aktu pieņemšanai, ir tikpat nozīmīga kā informācija, kas sniegta atbilstoši Regulas Nr. 211/2011 II pielikuma 2. punktam. Saskaņā ar šo II pielikumu reģistrācijas pieteikuma tekstā ietvertais priekšmeta apraksts var ietvert “ne vairāk kā 200 rakstu zīmju”, savukārt EPI priekšlikuma organizatoriem ir iespēja tās “pielikumā sniegt sīkāku informāciju”, tostarp par tās “tematu [priekšmetu]”.

- 12 Treškārt, apstrīdētajā lēmumā esot bijuši jāmin iemesli, kuru dēļ Komisija uzskatīja, ka Regula Nr. 211/2011 tai neļauj reģistrēt tikai daļu no EPI priekšlikuma. Ne regulas tekstā, ne līgumos šāda interpretācija netiekot atbalstīta. Tas tā esot vēl jo vairāk tāpēc, ka ierosinātajā EPI esot bijis skaidri norādīts, ka tās autori vēlas, lai Komisija katru no tās pielikumā minētajiem vienpadsmit priekšlikumiem pārbaudītu individuāli, un ka daļas no tiem nepieņemamībai nebūtu jāietekmē pārējo priekšlikumu pieņemamība. Savienības pilsoņu, kuri nav specializējušies juristi, veikta savu tiesību izmantošana un EPI kā tiešās demokrātijas instrumenta nozīme Komisijai uzliekot šādu pienākumu norādīt pamatojumu.
- 13 Komisija, kuru atbalsta Slovākijas Republika un Rumānija, uzskata, ka apstrīdētajā lēmumā ir ietverti galvenie reģistrācijas atteikuma iemesli attiecībā uz ierosinātās EPI priekšmetu, kāds tas ir formulēts priekšlikuma tekstā, proti, minoritāšu aizsardzību un kultūru un lingvistiskās daudzveidības sekmēšanu. No Regulas Nr. 211/2011 II pielikuma sistēmas izrietot, ka priekšlikuma priekšmets galīgi tiek formulēts tās tekstā, savukārt EPI priekšlikuma pielikumā sniegtajai informācijai ir vienīgi norādoša un informatīva nozīme un ar to šis priekšmets nevar tikt paplašināts vai ierobežots. Šo secinājumu nevarot likt apšaubīt apstākļi, ka ierosinātās EPI pielikumā tās autori aicina Komisiju attiecībā uz katru no šajā pielikumā minētajām jomām pārbaudīt, vai priekšlikums nav acīmredzami nepieņemams.
- 14 Turklāt apstrīdētajā lēmumā esot skaidri norādīts, ka ierosinātā EPI nevar tikt reģistrēta, ja daļa no tās, kā šajā gadījumā, ir ārpus Komisijas pilnvarām, atbilstoši kurām tā var ierosināt pieņemt tiesību aktu līgumu piemērošanai. Šādā kontekstā šai iestādei neesot pienākuma izklāstīt iemeslus Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunkta interpretācijai, uz kuru tā pamatojas, izņemot, ja – atšķirībā no tā, kā tas ir šajā lietā, – apstrīdētā lēmuma pieņemšanas procesā būtu izvirzīti juridiski argumenti par pretējo.
- 15 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 296. panta otrajā daļā paredzētā pienākuma norādīt individuāla lēmuma pamatojumu mērķis ir sniegt ieinteresētajai personai pietiekamu informāciju, lai tā varētu noteikt, vai lēmums ir pamatots vai arī tam attiecīgā gadījumā piemīt trūkums, kas ļauj apstrīdēt lēmuma spēkā esamību, un ļaut Savienības tiesai veikt savu šī lēmuma tiesiskuma pārbaudi. Regulas Nr. 211/2011 4. panta 3. punkta otrā daļa, saskaņā ar kuru Komisija informē organizatorus par EPI priekšlikuma reģistrācijas atteikuma iemesliem, ir minētā pienākuma norādīt pamatojumu konkretizācija EPI jomā (spriedums, 2015. gada 30. septembris, *Anagnostakis/Komisija*, T-450/12, pārsūdzēts apelācijas tiesvedībā, EU:T:2015:739, 22. un 23. punkts).
- 16 Tāpat saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 296. pantā prasītais pamatojums ir jāpielāgo attiecīgā tiesību akta raksturam. Prasība norādīt pamatojumu ir izvērtējama, ievērojot attiecīgās lietas apstākļus, it īpaši attiecīgā akta saturu un izvirzīto argumentu būtību. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un juridiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai tā tekstu, bet arī tā kontekstu (spriedums, 2015. gada 30. septembris, *Anagnostakis/Komisija*, T-450/12, pārsūdzēts apelācijas tiesvedībā, EU:T:2015:739, 24. punkts).
- 17 Tas, ka šajā lietā ierosinātā EPI netika reģistrēta, var ietekmēt LESD 24. panta pirmajā daļā nostiprināto pilsoņu tiesību iesniegt pilsoņu iniciatīvu efektivitāti. Tādējādi no šāda lēmuma skaidri ir jāizriet šo atteikumu pamatojošajiem iemesliem (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 30. septembris, *Anagnostakis/Komisija*, T-450/12, pārsūdzēts apelācijas tiesvedībā, EU:T:2015:739, 25. punkts).
- 18 Pilsonim, kurš ir iesniedzis EPI priekšlikumu, ir jāsniedz iespēja saprast iemeslus, kuru dēļ Komisija to nav reģistrējusi, un Komisijai, kurai ir iesniegts šāds priekšlikums, tas ir jānovērtē, bet arī jāpamato savs lēmums, ņemot vērā tā ietekmi uz līgumā nostiprināto tiesību efektīvu īstenošanu. Tas izriet no šo tiesību rakstura, kuru mērķis, kā norādīts Regulas Nr. 211/2011 preambulas 1. apsvērumā, ir

nostiprināt Savienības pilsonību un turpināt nostiprināt Savienības demokrātisko darbību ar pilsoņu dalību Savienības demokrātiskajā dzīvē (spriedums, 2015. gada 30. septembris, *Anagnostakis*/Komisija, T-450/12, pārsūdzēts apelācijas tiesvedībā, EU:T:2015:739, 26. punkts).

- 19 Apstrīdētajā lēmumā Komisija norāda, ka galvenais ierosinātās EPI priekšmets ir virknes Savienības tiesību aktu pieņemšana, lai uzlabotu nacionālām un lingvistiskām minoritātēm piederošo personu aizsardzību un stiprinātu kultūru un lingvistisko daudzveidību Savienībā. Komisija turklāt norāda, ka šajā nolūkā ierosinātajā EPI kā iespējamais juridiskais pamats ir ierosināti LESD 19., 20., 25, 62., 79., 107.–109., 118., 165., 167., 173., 177., 178. un 182. pants, LES 2. un 3. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 21. un 22. pants.
- 20 Apstrīdētajā lēmumā šajā ziņā ir norādīts, ka, lai gan minoritātēm piederošu personu tiesību ievērošana ir Savienības vērtība, uz kuru ir izdarīta atsauce LES 2. pantā, nevienā Līgumu normā nav sniegts juridisks pamats tādu tiesību aktu pieņemšanai, kuru mērķis ir sekmēt šīs tiesības. Turklāt, lai gan saskaņā ar LESD 3. panta 3. punktu Savienības iestādēm ir jārespektē kultūru un valodu daudzveidība un atbilstoši Hartas 21. panta 1. punktam tām ir pienākums izvairīties no jebkādas diskriminācijas saistībā ar piederību pie nacionālās minoritātes, neviena no šīm tiesību normām neradot juridisko pamatu jebkādi iestāžu darbībai šai nolūkā.
- 21 Komisija piebilst, ka daži no paredzētās iniciatīvas pielikumā prasītajiem aktiem, kas var sekmēt pamatmērķa – kuru veido minoritātēm piederošu personu aizsardzība – sasniegšanu, individuāli aplūkoti, var ietilpt pilnvarās, atbilstoši kurām tā var iesniegt priekšlikumu Savienības tiesību aktam Līgumu īstenošanai, bet ka Regulā par pilsoņu iniciatīvu nav paredzēta iniciatīvas priekšlikuma vienas vai vairāku daļu reģistrācija. Komisija secina, ka līgumi nesniedz nekādu juridisku pamatu visas tādu priekšlikumu virknes iesniegšanai kā reģistrācijas pieteikumā definētie un ka tādējādi ierosinātā EPI acīmredzami ir ārpus tās pilnvarām iesniegt Savienības tiesību akta priekšlikumu, lai īstenotu Līgumus.
- 22 Lai gan no apstrīdētā lēmuma skaidri izriet, ka Komisija ierosinātās EPI reģistrāciju noraidīja tāpēc, ka nav ievērots Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētais nosacījums, un sniedza tam pamatojumu, ir jāatzīst, ka tas, ņemot vērā iepriekš 17. un 18. punktā atgādināto judikatūru, it īpaši, ņemot vērā ierosinātās EPI pielikumā organizatoru sniegto papildu informāciju attiecībā uz specifisku Savienības tiesību aktu dažādās šajā pielikumā uzskaitītās jomās pieņemšanu, lai tiktu sasniegts strīdīgā priekšlikuma mērķis, ir acīmredzami nepietiekams.
- 23 EPI priekšlikuma pielikumā ir ietverta sīka papildu informācija par šī priekšlikuma piemērošanas jomu, kas iedalīta astoņās sadaļās un ir tikusi iesniegta atbilstoši Regulas Nr. 211/2011 II pielikuma pēdējai daļai, kurā paredzēts, ka organizatori to EPI priekšlikuma pielikumā var sniegt sīkāku informāciju par tās priekšmetu, mērķiem un priekšvēsturi un, ja vēlas, tie var arī iesniegt tiesību akta projektus.
- 24 Tā pēc pirmās sadaļas, kas ir veltīta nozīmei, kādu Savienība piešķir minoritāšu respektēšanai un aizsardzībai, kā arī kultūru un valodu daudzveidībai, ar noteikta skaita līgumos ietvertu tiesību normu palīdzību, kā, piemēram, LES 1.–3. pants, LESD 9. un 10. pants, EPI priekšlikuma pielikuma 2.–7. sadaļā ir izklāstītas vienpadsmit jomas, kurās Savienības iestādēm būtu jāizstrādā aktu priekšlikumi, un šai nolūkā ir sniegtas precīzas norādes par pieņemamo aktu veidu, šo aktu saturu un atbilstošo juridisko pamatu LESD.
- 25 Konkrēti, EPI priekšlikumā ir paredzēts pieņemt:
 - Padomes rekomendāciju “par kultūru un valodu daudzveidības aizsargāšanu un veicināšanu Savienībā”, pamatojoties uz LESD 167. panta 5. punkta otro ievilkumu un 165. panta 4. punkta otro ievilkumu [2.1. sadaļa];

- priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam vai regulai, pamatojoties uz LESD 167. panta 5. punkta pirmo ievilkumu un 165. panta 4. punkta pirmo ievilkumu, ar mērķi pielāgot finansējuma programmas, lai sekmētu pieeju mazām reģionālām un minoritāšu valodām [2.2. sadaļa];
 - priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam vai regulai, pamatojoties uz LESD 167. panta 5. punkta pirmo ievilkumu un 165. panta 4. punkta pirmo ievilkumu, ar mērķi radīt lingvistiskās daudzveidības centru, kas stiprinātu reģionālo un minoritāšu valodu nozīmīguma apzināšanos un sekmētu daudzveidību visos līmeņos un kuru galvenokārt finansētu Savienība [2.3. sadaļa];
 - priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, pamatojoties uz LESD 177. un 178. pantu, kura mērķis ir pielāgot kopējos noteikumus par Savienības reģionālajiem fondiem tā, lai nacionālo minoritāšu aizsardzība un kultūru un lingvistiskās daudzveidības sekmēšana tur būtu iekļautas kā tematiskie mērķi [3.1. sadaļa];
 - priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, pamatojoties uz LESD 173. panta 3. punktu un 182. panta 1. punktu, kura priekšmets būtu programmas “Horizon 2020”grozīšana, lai uzlabotu pētniecisko darbību par pievienoto vērtību, ko nacionālās minoritātes un kultūru un lingvistiskā daudzveidība var sniegt Savienības reģionu sociālajā un ekonomiskajā attīstībā [3.2. sadaļa];
 - priekšlikumu Padomes direktīvai, regulai vai lēmumam, pamatojoties uz LESD 20. panta 2. punktu un 25. pantu, lai Savienībā stiprinātu nacionālām minoritātēm piederošo pilsoņu vietu, ar mērķi raudzīties, lai viņu pamatotās bažas tiktu ņemtas vērā, ievēlot Eiropas Parlamenta deputātus [4. sadaļa];
 - priekšlikumus efektīviem pasākumiem cīņai ar diskrimināciju un vienlīdzīgas attieksmes veicināšanai, tostarp attiecībā uz nacionālajām minoritātēm, it īpaši, pārstrādājot pastāvošās Padomes direktīvas par vienlīdzīgu attieksmi, pamatojoties uz LESD 19. panta 1. punktu [5.1. sadaļa];
 - priekšlikumus Savienības tiesību aktu grozījumiem, lai nodrošinātu kvazivienlīdzīgu attieksmi starp bezvalstniekiem un Savienības pilsoņiem, pamatojoties uz LESD 79. panta 2. punktu [5.2. sadaļa];
 - priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, pamatojoties uz LESD 118. pantu, lai ieviestu vienotas autortiesības, kas ļautu visu Savienību autortiesību jomā uzskatīt par iekšējo tirgu [6.1. sadaļa];
 - priekšlikumu grozīt Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 10. marta Direktīvu 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (OV 2010, L 95, 1. lpp.), lai nodrošinātu brīvu pakalpojumu sniegšanu un audiovizuālā satura uztveršanu reģionos, kuros dzīvo nacionālās minoritātes, pamatojoties uz LESD 53. panta 1. punktu un 62. pantu [6.2. sadaļa], un
 - priekšlikumu Padomes vai Komisijas regulai vai priekšlikumu Padomes lēmumam attiecībā uz grupu atbrīvojumu projektiem, ar kuriem tiek atbalstītas nacionālās minoritātes un sekmēta to kultūra, pamatojoties uz LESD 109. pantu, 108. panta 4. punktu vai 107. panta 3. punkta e) apakšpunktu [7. sadaļa].
- 26 Noslēdzošajā sadaļā organizatori precīzē, ka visu iepriekšējās sadaļās minēto tiesību aktu projektu pieņemšana ievērojami uzlabotu minoritāšu aizsardzību Savienībā un ka norādes par akta veidu un juridisko pamatu ir sniegtas tikai kā norādes. Organizatori uzsver, ka, lai gan, pēc viņu domām, visi šie

priekšlikumi ietilpst Komisijas kompetences jomā, viņi sagaida, ka katrs priekšlikums tiks izskatīts individuāli un ka iespējamais Komisijas lēmums par kāda priekšlikuma nepieņemamību neietekmēs citus priekšlikumus, kas tiktu atzīti par pieņemamiem.

- 27 No apstrīdētā lēmuma izriet, ka Komisija nekādi nav norādījusi, kuri no vienpadsmit tiesību aktu priekšlikumiem, pēc tās domām, ir acīmredzami ārpus tās pilnvarām iesniegt Savienības tiesību akta priekšlikumu, nedz arī sniegusi jebkādu pamatojumu šī vērtējuma atbalstam, neraugoties uz precīzām organizatoru sniegtām norādēm par piedāvātā akta veidu, kā arī šo aktu attiecīgo juridisko pamatu un saturu.
- 28 Kaut arī, kā izriet no šī sprieduma 19. punkta, apstrīdētajā lēmumā ir minēti dažādi juridiskie pamati, ko organizatori ir minējuši papildu informācijā to EPI priekšlikuma atbalstam, un pēc tam norādīts, ka attiecībā uz dažiem šajā informācijā minētajiem aktiem tā varētu būt tiesīga iesniegt Savienības tiesību akta priekšlikumu, šajā lēmumā ir aplūkoti vienīgi LES 2. pants un 3. panta 3. punkts, kā arī Hartas 21. panta 1. punkts, kas minēti šī priekšlikuma pielikumā, lai tālāk secinātu, ka, tā kā Komisija nevar reģistrēt tikai daļas no EPI priekšlikuma, ir jānoraida viss pieteikums.
- 29 Komisijai šādi rīkojoties – un pat pieņemot, ka Komisijas būtībā aizstāvētais apgalvojums, saskaņā ar kuru EPI priekšlikums – neatkarīgi no tā satura – nevar tikt reģistrēts, ja šī iestāde to atzīst par daļēji nepieņemamu, būtu pamatots –, organizatoriem katrā ziņā netika ļauts identificēt tos no ierosinātās EPI pielikumā formulētajiem priekšlikumiem, kuri, pēc šīs iestādes domām, bija ārpus tās pilnvarām Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē, nedz arī uzzināt iemeslus, kas lika nonākt pie šāda vērtējuma, un tādējādi tiem tika liegts apstrīdēt šī vērtējuma pamatotību, kā arī Vispārējā tiesa tika kavēta veikt savu šī Komisijas vērtējuma tiesiskuma pārbaudi. Turklāt, neesot pilnīgam pamatojumam, tiktu nopietni apdraudēta jauna EPI priekšlikuma iesniegšana, kurā būtu ņemti vērā Komisijas iebildumi par dažu priekšlikumu pieņemamību, tāpat kā Regulas Nr. 211/2011 preambulas 2. apsvērumā minēto mērķu veicināt pilsoņu līdzdalību demokrātiskajā dzīvē un padarīt Savienību viņiem pieejamāku sasniegšana.
- 30 Tas tā – kā Komisija pati atzina tiesas sēdē – it īpaši ir tāpēc, ka reģistrācijas pieteikuma “tekstā” ietvertā informācija, proti, informācija, kas sniegta kā prasītā informācija, nav vienīgā, kas šai iestādei jāņem vērā, lai pārbaudītu, vai strīdīgais priekšlikums atbilst Regulas Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajiem reģistrācijas nosacījumiem.
- 31 Regulas Nr. 211/2011 II pielikumā “Informācija ierosinātas pilsoņu iniciatīvas reģistrēšanai”, uz kuru ir atsauce šīs regulas 4. panta 2. punktā un kuras saistošais spēks ir tāds pats kā šai regulai (spriedums, 2016. gada 10. maijs, *Izsāk un Dabis*/Komisija, T-529/13, pārsūdzēts apelācijas tiesvedībā, EU:T:2016:282, 45. punkts), ir noteikts, ka informācija, kas jāsniedz, lai Komisijas tiešsaistes reģistrā reģistrētu ierosināto pilsoņu iniciatīvu, attiecas it īpaši uz tās “priekšmetu (ne vairāk kā 200 rakstu zīmju)” un “Ierosinātās pilsoņu iniciatīvas, attiecībā uz kuru Komisija tiek aicināta rīkoties, mērķu aprakstu (ne vairāk kā 500 rakstu zīmju)”, ar precizējumu, ka organizatori “pielikumā var sniegt sīkāku informāciju par šo tematu, ierosinātās pilsoņu iniciatīvas mērķiem un priekšvēsturi” un ka, “ja vēlas, tie var arī iesniegt tiesību akta projektu”.
- 32 Pretēji Komisijas procesuālajos rakstos apgalvotajam Regulas Nr. 211/2011 “II pielikumā norādītā informācija”, uz kuru ir atsauce šīs pašas regulas 4. pantā, nav ierobežota ar obligāto informāciju, kas saskaņā ar šo pašu pielikumu ir jānorāda pieteikuma reģistrācijai (spriedums, 2016. gada 10. maijs, *Izsāk un Dabis*/Komisija, T-529/13, pārsūdzēts apelācijas tiesvedībā, EU:T:2016:282, 48. punkts). Regulas Nr. 211/2011 II pielikumā atzītajām ierosinātās iniciatīvas organizatoru tiesībām sniegt papildu informāciju vai pat iesniegt Savienības tiesību akta projektu atbilst Komisijas pienākums pārbaudīt šo informāciju, tāpat kā jebkuru citu atbilstoši šim pielikumam sniegto informāciju, atbilstoši labas pārvaldības principam, ar kuru ir saistīts kompetentās iestādes pienākums rūpīgi un neatkarīgi izvērtēt visus apstākļus, kam ir nozīme lietā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2016. gada 10. maijs,

Izsāk un Dabis/Komisija, T-529/13, pārsūdzēts apelācijas tiesvedībā, EU:T:2016:282, 49., 50., 56. un 57. punkts), un tādējādi, ievērojot iepriekš 17. un 18. punktā atgādinātās prasības un esot pakļautai Savienības tiesas kontrolei, pamatot savu lēmumu, ņemot vērā visu šo informāciju.

- 33 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, jāsecina, ka apstrīdētajā lēmumā acīmredzami nav ietverta pietiekama informācija, lai prasītājam ļautu uzzināt EPI priekšlikuma reģistrācijas atteikuma pamatojumu, ievērojot dažādo šajā priekšlikumā ietvertu informāciju, un attiecīgi reaģēt, bet Vispārējai tiesai – veikt savu pārbaudi par reģistrācijas atteikuma tiesiskumu.
- 34 Tādējādi, neesot vajadzībai atbildēt uz prasītāja iebildumu, ka Komisijai turklāt esot bijuši jāizklāsta iemesli tās interpretācijas atbalstam, atbilstoši kurai ierosinātā EPI nevarot tikt reģistrēta, ja daļa no ierosinātajiem pasākumiem neietilpst šīs iestādes pilnvarās, atbilstoši kurām tā var iesniegt Savienības tiesību akta priekšlikumu, lai īstenotu Līgumus, ir jāsecina, ka Komisija, nenorādot nedz to, kuri no ierosinātās EPI pielikumā minētajiem pasākumiem neietilpst tās pilnvarās, nedz arī šo secinājumu pamatojošos iemeslus, nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu un ka tādējādi tikai šī iemesla dēļ vien prasība ir jāapmierina un otrais pamats nav jāizskata.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 35 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai nolēmums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tā prasījumiem. Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam dalībvalstis, kas ir iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

nospriež:

- 1) atcelt Komisijas 2013. gada 13. septembra Lēmumu C(2013) 5969 *final*, ar kuru ir atteikts pieteikums reģistrēt ierosināto Eiropas pilsoņu iniciatīvu “Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe”;
- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina *Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe* tiesāšanās izdevumus;
- 3) Ungārija, Slovākijas Republika un Rumānija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2017. gada 3. februārī.

[Paraksti]